

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/27565 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 5 december 2006 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2006, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

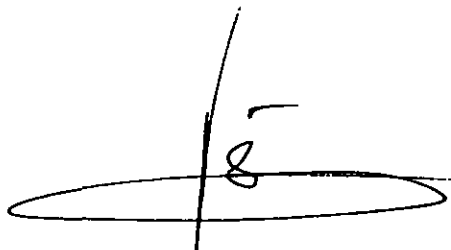
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

309-501.
Verzonden:

23 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 27565 BEPTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen:

, eiser,

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 9 mei 2006.

Kenmerk: 9810.27.2177.

V-nummer: .

Behandeling ter zitting: 7 november 2006.

I. PROCESVERLOOP

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 9 mei 2006 (verzonden op 10 mei 2006) heeft verweerder de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen het besluit van 9 mei 2006 is namens eiser op 6 juni 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop het beroep berust heeft plaatsgevonden bij brief van 6 juli 2006.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van 7 november 2006, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. G.J. Lemmen, advocaat te Heythuysen, en mw. T. Sharaf als tolk.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. D.B. Deckers, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft op 28 oktober 1998 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 17 januari 2000 heeft verweerder deze aanvraag niet ingewilligd. Hiertegen is namens eiser bezwaar gemaakt bij verweerder; voorts is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 21 juni 2001 (nummer AWB 00/5195) van de president van deze rechtbank, zittinghoudende te Arnhem, is het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen. Bij besluit van 25 februari 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen heeft eiser beroep doen instellen. Bij uitspraak van 17 februari 2004 (nummer AWB 02/22162) van deze rechtbank, zittinghoudende te Roermond, is dit beroep ongegrond verklaard.

Op 11 november 2005 heeft eiser andermaal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend, waarop verweerder bij besluit van 9 mei 2006 afwijzend heeft beslist. Hiertegen heeft eiser het onderhavige beroep bij de rechtbank doen instellen.

Reg.nr: AWB 06 / 27665

2

Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

Namens eiser is in beroep - kort samengevat - het navolgende aangevoerd.

Eiser wijst naar de (thans bestaande) onveilige situatie in zijn land van herkomst (Irak) en stelt zich daarbij op het standpunt dat verweerder de huidige veiligheidssituatie aldaar bagatelliseert. Eiser zal bij terugkeer van niemand bescherming krijgen en een rechteloos bestaan leiden. Niet valt overigens in te zien dat er geen categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal-Irak dient te worden gevoerd.

Ten slotte heeft verweerder gesteld dat omringende landen geen apart beleid zouden voeren ten aanzien van Iraakse vluchtelingen. Dit is niet juist, aldus eiser. Verwezen wordt naar onder meer Duitsland, dat een afwijkend beleid voert. Het bestreden besluit is onvoldoende gemotiveerd en op een onzorgvuldige wijze tot stand gebracht.

De rechtbank overweegt als volgt.

Op 25 november 2002 heeft de minister besloten tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal-Irak. Dit beleid is derhalve van kracht geworden na verweerders afwijzing van eisers eerste asielaanvraag. Bedoeld beleid is door deze rechtbank blijkens de uitspraak van 17 februari 2004, niet in de beoordeling van het beroep betrokken.

Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 13 april 2006 (nummer 200509166/1) overweegt de rechtbank voorts dat onderzocht dient te worden of eisers aanvraag van 11 november 2005 moet worden aangemerkt als herhaalde aanvraag, waarvoor het in de uitspraak van de Afdeling van 4 april 2003 (JV 2003/219) uiteengezette toetsingskader geldt. Dat is niet het geval, indien na de eerdere aanvraag sprake is geweest van een voor eiser relevante wijziging van het recht.

Voormeld besluit tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid strekt slechts tot wijziging van het recht voor vreemdelingen die binnen de reikwijdte daarvan vallen, derhalve voor hen die de Iraakse nationaliteit hebben, én afkomstig zijn uit het in de beleidsregel omschreven gebied. Eiser heeft steeds - ook in het kader van de onderhavige aanvraag - verklaard de Iraakse nationaliteit te hebben en uit evenbedoeld gebied te komen. Die verklaring is in de eerdere procedure onbestreden gebleven, zodat bij de beoordeling of sprake is van een voor eiser relevante wijziging van het recht, de door hem gestelde nationaliteit en afkomst als uitgangspunt dient te worden genomen. Met voormeld beleid van categoriale bescherming, is ten aanzien van eiser dan ook sprake van een relevante wijziging van het recht, zodat geen sprake is van een herhaalde aanvraag in evenbedoelde zin.

Het categoriaal beschermingsbeleid ziet evenwel naar zijn aard louter op de verlening van vergunningen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 en noopt derhalve niet tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het besluit ten aanzien van de overige in dat artikel genoemde gronden. Daarvoor is slechts plaats voor zover eiser aan zijn aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die daarop zien. Van dergelijke feiten of omstandigheden is in het onderhavige geval niet gebleken: eiser heeft expliciet verklaard dat zijn aanvraag van 11 november 2005 enkel werd ingegeven door het nieuwe beleid dat verweerder op dat moment voerde en dat hij niets anders had om aan te voeren (zie het rapport van nader gehoor opeenvolgende aanvraag, p. 3 en p. 4).

Uit het vorenstaande volgt dat de rechterlijke beoordeling in het onderhavige geschil is beperkt tot de voorgedragen beroepsgronden omtrent het ten onrechte niet (meer) voeren van een categoriaal beschermingsbeleid en de verwijzing naar het gevoerde beleid door omringende landen. Deze gronden zijn echter, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 3 juli 2006 (JV 2006/326), tevergeefs voorgedragen.

Reg.nr: AWB 06 / 27565

3

Voor zover namens eiser eerst ter zitting is aangevoerd dat hij vanwege zijn Turkmeense afkomst niet terug kan keren naar zijn land van herkomst, omdat hij vervolgd zal worden, overweegt de rechtbank dat deze stelling niet kan worden betrokken bij de onderhavige beoordeling, nu deze tardief is aangevoerd.

Van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, zoals namens eiser is aangevoerd, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. De rechtbank acht het bestreden besluit ten slotte deugdelijk gemotiveerd.

Uit het vorenstaande volgt dat moet worden geoordeeld dat hetgeen aan de zijde van eiser is aangevoerd niet kan leiden tot het oordeel dat het beroep gegrond moet worden geacht. Daar ook niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, is de rechtbank van oordeel dat dit besluit de rechterlijke toets kan doorstaan, zodat het hiertegen gericht beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. M.J.M. Penders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2006.

w.g. M. Penders

w.g. R. Kleijkers

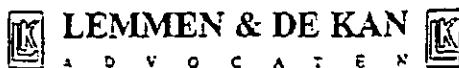
Voor eenstuidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 5 DEC 2006

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 95 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 68 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE	
12-B	INGEKOMEN
- 2 JAN 2007	
ZAAKNR. 200700050	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per faxbericht: 070-3651380

Doss. no. : 152/05

Inzake :

Heythuysen, 2 januari 2007

EdelGrootAchtbaar College,

Namens appellant, de heer , geboren op ,
van Iraakse nationaliteit, wonende te 9101 SP Dokkum aan
de Parklaan 4, in het AZC Dokkum aldaar, tot indiening van een hoger beroepschrift
bepaaldelijk door haar gevolmachtigd, wordt door zijn raadsman/gevolmachtigde,
door middel van het onderhavige hoger beroepschrift, hoger beroep aangetekend
tegen de uitspraak van 6 december 2006, gewezen door de Rechtbank te
's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, onder procedurenummer: AWB
06/27565(beroep).

Appellant kiest woonplaats ten kantore van Lemmen & De Kan Advocaten, gevestigd
te 6093 CT Heythuysen, gemeente Leudal, aan de Kloosterstraat 29 aldaar (Postbus
3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen, aldaar werkzaam als
advocaat, bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige hoger beroepschrift
op te stellen, te ondertekenen en in te dienen, alsmede om als gemachtigde, alle
proceshandelingen te verrichten, die hem in het kader van dit hoger beroep dienstig,
nuttig, gewenst, geraden, geboden en/of noodzakelijk voorkomen, zulks in de meest
ruime zin, alsook naar eigen inzicht, alle handelingen te verrichten of na te laten, in
het belang van de onderhavige hoger beroepsprocedure, zulks in de meest ruim zin
en in iedere stand van deze hoger beroepsprocedure, waaronder tevens begrepen
het woord te voeren; dit alles met het recht van substitutie.

In de aangevallen uitspraak wordt het beroep van appellant bij de rechtbank
geregistreerd onder het voornoemde procedurenummer, ongegrond verklaard.

Verweerder is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

LEMMEN & DE KAN _____ ADVOCATEN

OVERWEGINGEN:

Appellant wordt door de aangevallen uitspraak rechtstreeks in zijn belangen getroffen.

Appellant heeft kennis genomen van de aangevallen uitspraak; hij kan zich daarmee niet verenigen en tekent daartegen hoger beroep aan door middel van indiening van het onderhavige hoger beroepschrift.

In geschil is of appellant in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet(Vw).

GRIEVEN:

Grief 1.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat op grond van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 juli 2006(JV2006/326) de gronden van tevergeefs voorgedragende rechterlijke beoordeling in het onderhavige geschil zijn beperkt tot de voorgedragen beroepsgronden omtrent het ten onrechte niet (meer) voeren van een categoriaal beschermingsbeleid en de verwijzing naar het gevoerde beleid door omliggende landen.

Toelichting:

Appellant heeft geconstateerd, dat verweerder de bestreden beschikking van 9 mei 2006 motiveert met een verwijzing naar het ontbreken van een bijzonder beleid in de Nederland omringende landen betreffende asielzoekers afkomstig uit Irak. Bij de rechtbank wordt bekend verondersteld dat de Nederland omliggende landen juist wel een speciaal beleid voeren met betrekking tot uit Irak afkomstige asielzoekers.

De rechtbank heeft het geschil daardoor te beperkt opgevat en had verweerder dienen te veroordelen om een overzicht te verstrekken betreffende de speciale regelingen in het leven geroepen in verband met de toestand in Irak. Vervolgens had de rechtbank dienen te beoordelen of asielzoekers afkomstig uit Irak voor een speciale regeling in aanmerking zouden kunnen komen en vervolgens het beroep gegrond verklaren waarbij verweerder wordt opgedragen een nieuw besluit te nemen met in achtneming van de uitspraak van de rechtbank .

LEMMEN & DE KAN _____ ADVOCATEN

Appellant komt tot de slotsom, dat de aangevallen uitspraak onbegrijpelijk is en daardoor als strijdig met de Vreemdelingenwet in aanmerking dient te worden genomen om te worden vernietigd.

Appellant verzoekt derhalve, dat zijn hoger beroepschrift ontvankelijk en gegrond zal worden verklaard. Voorts wordt verzocht de aangevallen uitspraak te vernietigen, onder in de plaatsstelling van een beslissing als Uw College zal vermenen te behoren, waarbij verweerder zal worden veroordeeld in de kosten van deze hoger beroepsprocedure.

Een afschrift van de aangevallen uitspraak gelieve u bijgaand aan te treffen.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen

